

det findes fornødent og lader sig gjøre, senere indstævnes for Rigsretten.

Vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.

4) Lovudkastets § 36 med den foreslaaede Forandring, saalydende:

Under en foreløbig Undersøgelse skulle Vidner ikke tages i Ged, med mindre dette er bestemt af Rigsretten, eller det maa befrygtes, at Vidnesbyrdet ellers vil tabes.

vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.

5) Lovudkastets § 37 med de foreslaaede Forandringer, saalydende:

Om Hunsundersøgelse eller Beslaglæggelse og Undersøgelse af Breve og andre Papirer skal finde Sted, skal vel i Almindelighed efter den offentlige Anklagers Indstilling bestemmes af Rigsretten, som i saa Fald paalægger Politiet eller vedkommende Undersøgelsesdommer at foretage Forretningen; men hvis Dommeren under en foreløbig Undersøgelse, som det af Rigsretten er ham overdraget at anstille, finder, at en Forretning af den ovennævnte Beskaffenhed er nødvendig, kan han dog ogsaa efter sin egen Kjendelse iværksætte samme.

vedtoges med 58 Stemmer mod 1.

Derpaa fattes § 38 til § 49 incl. med de til disse Paragrapher stillede Ændringsforslag under Forhandling.

Krieger: Ved § 38 er foreslaaet, at Ordene: „og, hvis Sagen er saavidt fremmet fra hans Side“ udgaae.

J Forbindelse med dette Forslag staaer en forandret Affattelse af § 41. Det, vi nemlig have villet opnaae ved de to Forslag, er at stille den regelmæssige Fremgangsmaade noget klarere frem. Jeg erkjender vel, at det kan være, at den offentlige Anklager ikke saa betimelig er kommen i Besiddelse af de fornødne Bevisligheder, at han den Dag, Stævningen falder i Rette, kan fremme Sagen paa foreskreven Maade; men det Sædvanlige bør dog være, at han fremmer Sagen, og i Overensstemmelse med det Sædvanlige maa ogsaa Hovedreglen stilles. Naar de foreslaaede Ord i Paragraph 38 udgaae, for at den regelmæssige Fremgangsmaade kan finde sin Bekræftelse i Hovedparagraphen, ville, ligesom tildeels ogsaa af en anden Grund, Udtrykkene i § 41 være at affatte lidt anderledes. Det kan nem-

lig være, at han vel var kommen i Besiddelse af Bevislighederne, men saa sildigt, at han ikke var istand til paa befalet Maade at fremme Sagen, saa at en lidt skarpere Affattelse gjøres fornøden.

Den foreslaaede Tilføielse imellem § 41 og § 42 hænger, som jeg tidligere har antydet, sammen med de 3 nye Paragrapher, som skulle træde istedetfor § 20. Saalænge der nemlig kun er Spørgsmaal om den foreløbige Undersøgelse, saalænge vil jo en ny Forsvarer langt lettere kunne indtræde, er derimod Hovedforhandlingen begyndt, kan jo ikke lettelig en ny Forsvarer indtræde, uden at dette medfører nogen Vanskelighed. Paa den anden Side maa det erkjendes, at der dog kan møde saadanne Tilfælde, hvor det er rigtigt, at en ny Forsvarer indtræder, men der bør ikke gives den Tiltalte Leilighed, til at chicanere; dette undgaaer man ved den Bemyndigelse, der er givet Rigsrettens Formand til efter Omstændighederne at foranledige en Forsvarers Udnævnelse i Sager, der efter deres Natur paadrage større Straf end Bøder, dersom Tiltalte hverken møder personlig eller ved Fuldmægtig den Dag, da Stævningen fremlægges, eller han udebliver en senere Tægtedag. Ubettinget at paalægge Formanden at sørge for en Forsvarers Beskikkelse vilde virke forstyrrende; ja det kunde endog føre til Urimeligheder, for Exempel naar Tiltalte udeblev en Tægtedag, fordi han vidste, at der den Dag kun skulde gives Anklageren Anstand.

Forslaget til § 42 tilstgter at give den en noget tydeligere Affattelse, saa at det deels kan være klart, at Rigsretten ogsaa kan fremme Sagen, uagtet den Tiltalte ikke afhentes ved Bagt, deels Afgangen til denne Afhentning ikke betinges af en Nødvendighed i Ordets strengeste Forstand.

Hvad Forslaget til § 48 angaaer, da er det naturligtvis en Følge af det Forslag, som er vedtaget med Hensyn til § 28.

Forslaget til den anden Sætning, at Ordene: „end dette“ udgaae, er kun en Redaktionsforandring.

Justitsministeren: Den Bestemmelse, der er foreslaaet i den nye Paragraph, som skal indskydes mellem §§ 41 og 42, er bleven